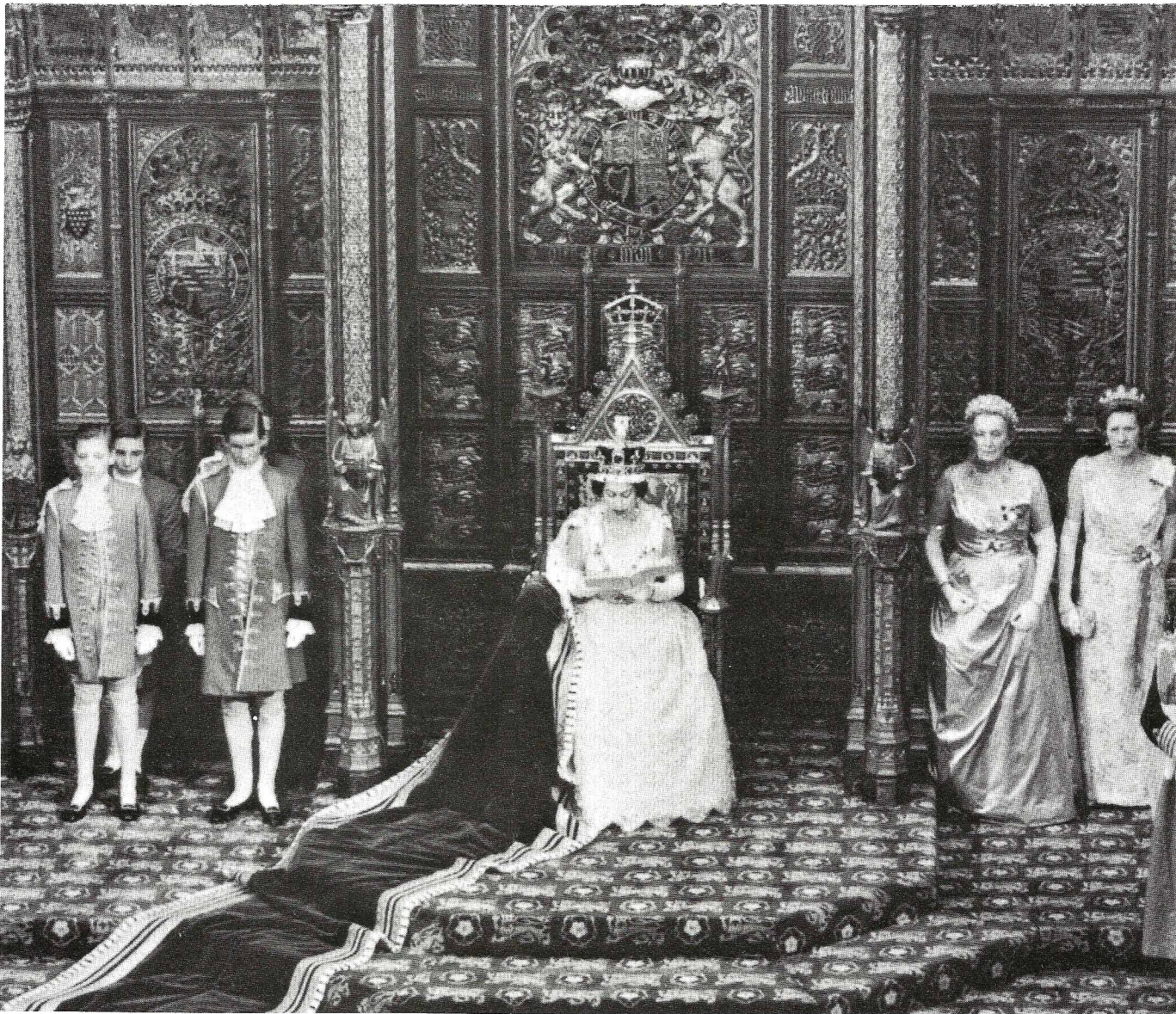

Ambassador College

KORRESPONDANCEKURSUS

Et internationalt kursus i bibelsk forståelse

Queen Elizabeth II

What OUR STUDENTS SAY

I can't begin to tell you how much I enjoy the Correspondence Course. It's so clear. It has answered a lot of questions for me. I understand a lot more in the Bible now that is the *truth*, instead of myths that I have been brought up to believe.

— James F., Conway, Arkansas

I have just received my third lesson of your Bible course. I must say it is the best study help and guide for understanding the Bible I have ever seen. It is first-class all the way.

— Student, St. Bernard, Ohio

I have received only five lessons and am very well pleased with your course. I never thought the Bible could ever be presented in such a way that it would be EASY to understand. I also appreciate the supplementary reading material request card you send with each lesson. The last lesson was so interesting that I would appreciate a couple of booklets to further my knowledge on the subject.

— Ruth M., Cornwall, Ontario, Canada

I was doubting if the Correspondence Course would do me very much good, as I am 72 years old. But the more I studied with it, the more I knew I had done the right thing by taking it. Us older ones need it as we are the ones that have time to sit down quietly and absorb its meaning and talk it over in our household. Come on you 70-year-olds, try it, you'll like it!

— Student, Manchester, Tennessee

I am now in Lesson 2 and find the course the most exciting and comprehensive guide to the study of the Bible possible. It is a wonderful education. Since childhood I have read and re-read the *King James Version*. I have also read, most carefully, other translations of the Bible, as well as many related articles and opinions and interpretations. But, in all truth, I wish you to know that only through *The Plain Truth* and your course of study have I been able to "put it all together" and arrive at TRUTH as the Word reveals it. At last I know I am being taught (to my own satisfaction, by my own proving), instead of being influenced or being given *interpretations*.

— C. M. R., Fairmont, West Virginia

Ambassador College

CORRESPONDENCE COURSE

LESSON 9

An international course of Biblical understanding published by the Department of Theology, Ambassador College, 300 West Green St., Pasadena, California, 91105. © 1972 Ambassador College for the entire contents of this publication.* All rights reserved.

EDITOR

HERBERT W. ARMSTRONG

MANAGING EDITOR

Richard H. Sedliacik

Staff Writers

Lawson C. Briggs William F. Dankenbring

Art Editor

Thomas Haworth

Editorial Assistant

Ronald Beideck

Circulation Manager

Edward C. Kleier

YOUR ENROLLMENT has been paid by others. Bulk copies for distribution not given or sold.

ADDRESS COMMUNICATIONS to the Editor at the nearest address below:

United States: P. O. Box 111, Pasadena, California 91109.

Canada: P. O. Box 44, Station A, Vancouver 1, B.C.

Latin America: Institución Ambassador, Apartado Postal 5-595, México 5, D. F.

United Kingdom, Europe, India, Africa and West Indies: P. O. Box 111, St. Albans, Herts., England.

South Africa: P. O. Box 1060, Johannesburg, Transvaal, R.S.A.

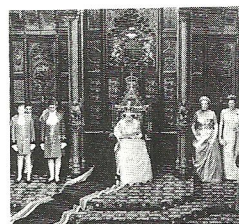
Australia and Southeast Asia: G. P. O. Box 345, Sydney, NSW 2001, Australia.

New Zealand: P. O. Box 2709, Auckland 1, New Zealand.

The Philippines: P. O. Box 1111, Makati, Rizal D-708.

*Portions of contents previously copyrighted by Ambassador College © 1965, 1969.

NOTICE: Be sure to notify the Correspondence Course Department immediately of any change in your address. Please include both old and new address. *Important!*

About Our Cover . . .

One of the modern world's few remaining monarchs, Elizabeth II — Queen of

England, Scotland, Wales and Northern Ireland — presides at the opening of a new Parliament. When Jesus Christ returns to Jerusalem as *King of kings*, He will, together with the resurrected saints, set up the *divine* government of God and will begin administering God's government over all the earth. This lesson reveals how *you* can prepare now to be one of those rulers!

Wide World Photo

DE BLEV FØDT TIL AT HERSKE!

Bibelen åbenbarer at vi blev skabt med et fantastisk FORMÅL for øje. Imidlertid fatter kun de færreste BETYDNINGEN af den storslåede fremtid Gud tilbyder menneskeheden. Denne lektion klarlægger den overraskende sandhed!

HVAD er formålet med vor eksistens? Spørg videnskaben. Spørg de lærde. Spørg ledende teologer: er der noget som helst formål med menneskelivet? Hvorfor er vi her på jorden? Hvor kommer vi hen når vi dør, og hvad vil vi FORETAGE OS når vi kommer der?

De fleste mennesker indrømmer åbent at de ikke kan svare på disse spørgsmål. Det antages at der ikke findes noget svar. Men disse fundamentale spørgsmål om menneskelivet har besværet og forvirret filosoffer i umindelige tider.

FØDT TIL AT HERSKE — Til venstre, Prinsesse Elizabeth og Prins Philip i 1949 med deres 1-årige søn, Prins Charles. Tyve år senere blev Prins Charles kronet af sin moder, Dronning Elizabeth II, som Prins af Wales. Prins Charles vil blive den næste til at overtage den britiske trone. Han er lige siden sin fødsel blevet optrænet og oplært til embedet, Konge af Storbritannien.

Fotos: Wide World, Keystone

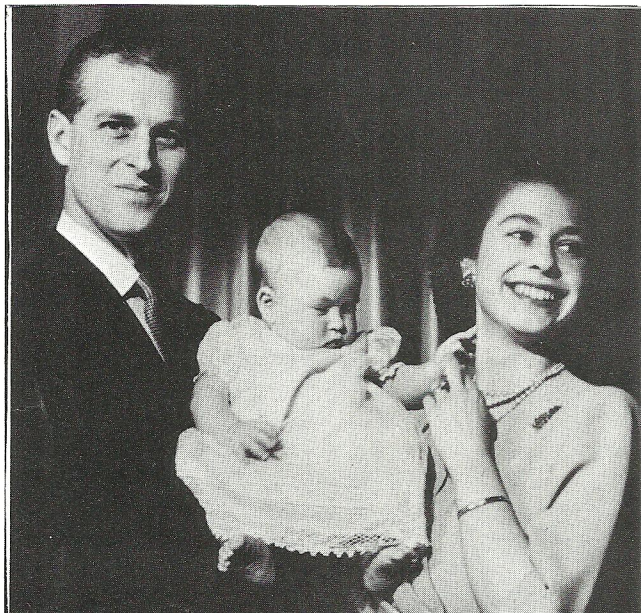
Historikerne ved det ikke

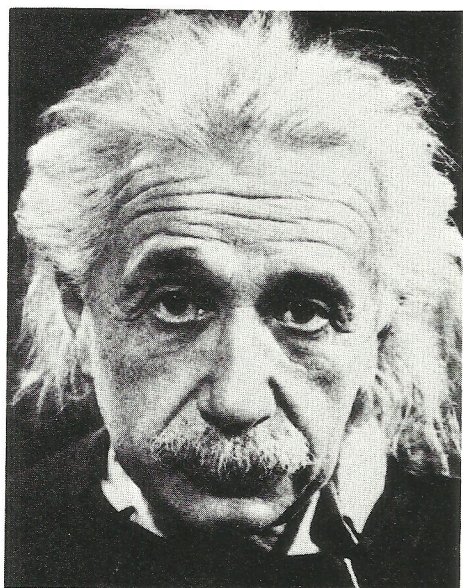
Den berømte historiker, Hendrik Van Loon, udtaler åbent i sin bog *Story of Mankind*: „Vi lever i skyggen af et kæmpe-spørgsmålstegn. *Hvad er vi? Hvor er vi kommet fra? Hvad er vort bestemmelsessted?*”

Og hans svar på disse vigtige spørgsmål? „*Endnu ved vi kun lidt herom, men vi er nået dertil at vi (med nogenlunde sikkerhed) kan gætte os frem til meget*” (vort eftertryk i hele lektionen).

Historikerne kan ikke besvare disse spørgsmål autoritativt. De kan kun „gætte.”

Den i vor tid almindeligt accepterede — men ubeviste — evolutionsteori foregiver at forklare menneskehedens „forhistorie” og hvordan vi er blevet til. Men denne teori — og det er kun en teori — har ikke formået at fastslå noget FORMÅL med menneskelivet!

LIVETS FORMÅL UNDRAGES VIDENSKABEN

Berømte videnskabsmænd som Albert Einstein (fra venstre) og Harold C. Urey, opdagede inden for fysikken tidligere ukendte principper, som man benyttede sig af ved fremstillingen af fantastiske instrumenter til fredelige såvel som til destruktive formål. Men videnskabens store hjerner har ikke formået at finde frem til livets mest grundlæggende sandhed!

Fotos: Wide World

2 Videnskaben står uden svar

Med kraftige teleskoper udforsker astronomerne verdensrummet, og de undres over universets minutløse orden og præcision. De har dyb respekt for den kendsgerning at mennesket besidder så stor en intelligens at det er i stand til at trænge langt ud i universets uhyre vidder. Men de har ikke den mindste anelse om *hvorfor* mennesket besidder disse evner, eller om hvad der er dets endelige bestemmelse!

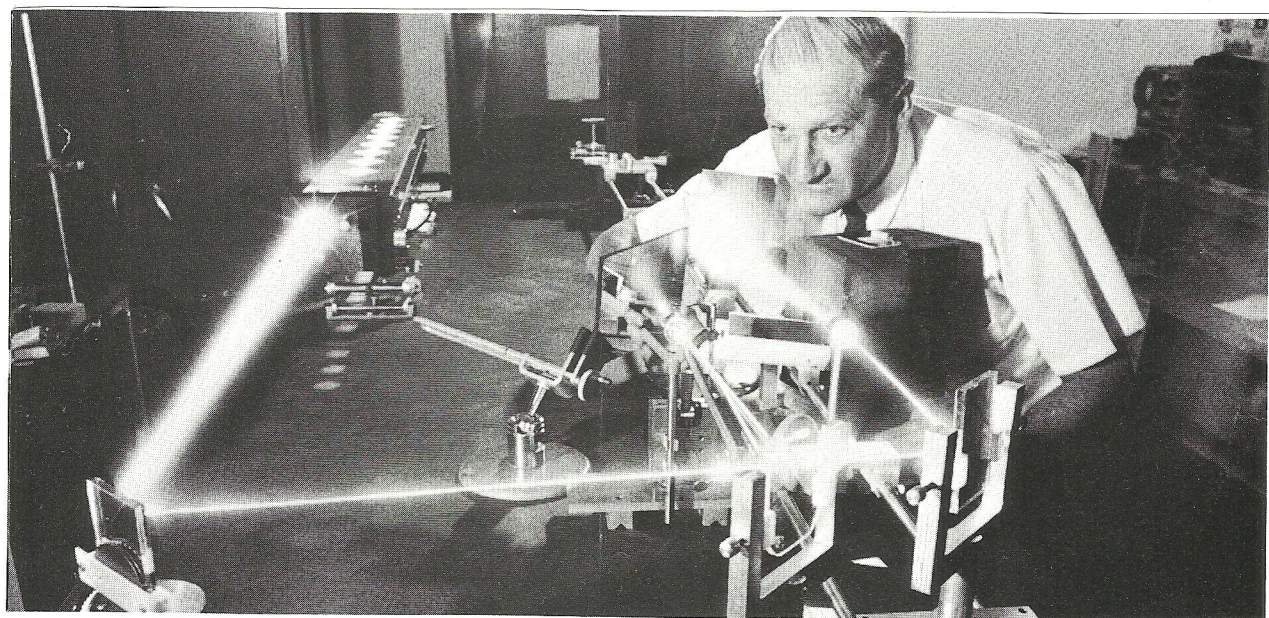
Nobelpristageren dr. Harold C. Urey stod over for den samme uudgrundelige gåde da han udtalte: „Videnskaben viser os intet *formål* med livet udover at leve et behageligt liv på den ene eller den anden måde.

Videnskaben,” sagde dr. Urey, „giver ikke jævne mennesker, hvis liv ofte er gråt i gråt... noget motiv som giver dem en følelse af værdighed... Et af denne tidsalders største behov er en storstilet syntese som på én gang accepterer videnskabens kendsgerninger og giver inspiration til at fylde dette vældige tomrum.”

Ligesom resten af menneskeheden higer videnskabsmænd efter at fylde dette gabende tomrum — efter at forstå LIVETS FORMÅL!

Strålende begavelser har *ikke formået* at besvare alle tiders vigtigste spørgsmål. Videnskabens metoder har ikke afsløret *formålet* med menneskehedens eksistens.

Men har religionen da ikke en løsning?

3 Præster indrømmer deres uvidenhed

Når det drejer sig om at besvare disse vigtige spørgsmål, indrømmer de fleste af vore dages teologer deres uvidenhed. En engelsk præst måtte bekende: „Et af de mest pinlige . . . spørgsmål, jeg er blevet stillet overfor af unge mennesker, er: „Hvorfor skabte Gud universet?“

Jeg kunne fristes til at svare med et: „Gud må vide det!“ Men det er jo klart nok ikke noget egentligt svar — og måske findes der slet ikke noget svar, vi som begrænsede menneskelige væsener kan give på et sådant spørgsmål.

Hvis vi tror på at Gud eksisterer, er det kun naturligt for os at spørge: „Hvorfor skabte han os, og hvad er formålet med livet her på jorden?“

Hvorfor Gud skabte os, ved jeg ikke”

Hvilken forbløffende indrømmelse! Hvoraf kommer det at mennesker der hævder at tro på Gud, samtidig indrømmer at de ikke forstår hans plan og hensigt med menneskeheden?

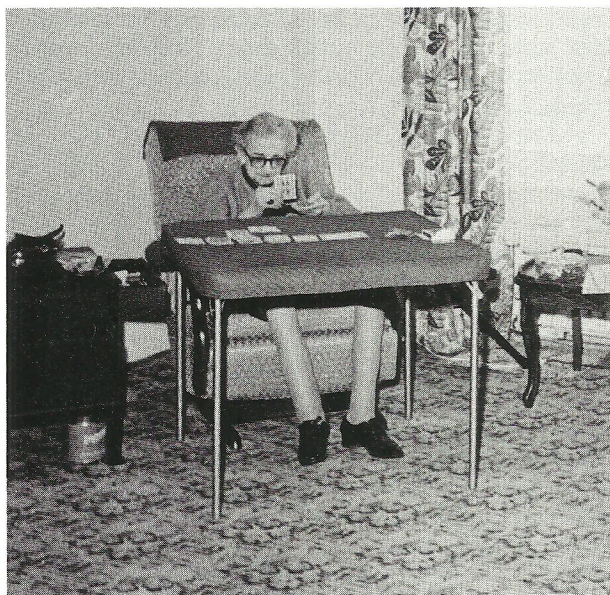

Foto: UPI

DETTE ER IKKE „LØNNEN“ — Hvis de frelstes „løn“ er et evigt otium, ja så kender tusinder af ældre mænd og kvinder kun alt for godt hvor kedsommeligt og ulykkeligt et sådant liv er. Deres Bibel åbenbarer noget uendeligt meget mere spændende!

Svaret er ganske enkelt. De forstår i virkeligheden ikke hvad der klart åbenbares i Bibelen. Og følgelig tillægges Bibelen læresætninger som overhovedet ikke findes i den!

Adskillige religioner har lovet de frelste himlen som deres „løn“ — en himmel med lediggang og magelighed. Millioner af mennesker tror derfor at de blev født for at komme i himlen når de dør. Men de fleste har aldrig rigtigt tænkt over hvad de

egentlig vil FORETAGE sig, når de engang kommer der! Evtigt liv skildres som et faktisk *nirvana*, som venter dem der er kommet igennem „perleporten“ — en hvile uden ende og uden noget at foretage sig, med undtagelse af at synge salmer og beskue Guds ansigt.

Hvis de frelstes løn virkelig er et evigt otium, kender tusinder af ældre alt for godt dettes kedsommelighed og trøstesløshed. Kun de færreste indser at evigt liv med så lidt at bestille, ville være en evighed af IDEL KEDSOMHED — en *frygtelig* form for straf!

Igen spørger vi da: hvorfor eksisterer vi?

Det er på tide at dette spørgsmål bliver besvaret — helt og fuldt.

4 Født til at herske!

I 1948 fødte Englands dronning Elizabeth II sin første søn, Charles. Han blev født til at blive hersker. Enhver vidste at han fra fødslen var bestemt til at blive konge. Han blev lige fra fødslen givet den nødvendige opdragelse og uddannelse der skulle *forberede* ham til at blive konge af England og andre britiske besiddelser.

Lige så sikkert som prins Charles blev født i den engelske kongefamilie til at blive konge, er *De*, når *De* bliver „født på ny“ ind i universets herskende Gud-familie, bestemt til at herske — og det endda med *større* magt og som **EVIG KONGE!** Hvor fantastisk det end kan lyde, åbenbarer Deres Bibel at *De* blev født til at **HERSKE OVER UNIVERSET!**

I Åbenbaringen 21,7 skrev apostlen Johannes under inspiration af Gud om menneskets bestemmelse: „Den, som sejrer, skal **ARVE DETTE** [„ALLE TING,“ overs. af 1819], og jeg vil være hans Gud, og han skal være **MIN SØN.**“

Apostlen Paulus skrev til romerne om menneskets fantastiske bestemmelse: „Ånden selv vidner sammen med vor ånd, at vi er Guds børn. Men når vi er børn, er vi også arvinger, Guds arvinger og **KRISTI MEDARVINGER . . .**“ (Rom. 8,16-17). Det er Guds hensigt at *De* skal **ARVE UNIVERSET sammen med Jesus Kristus!**

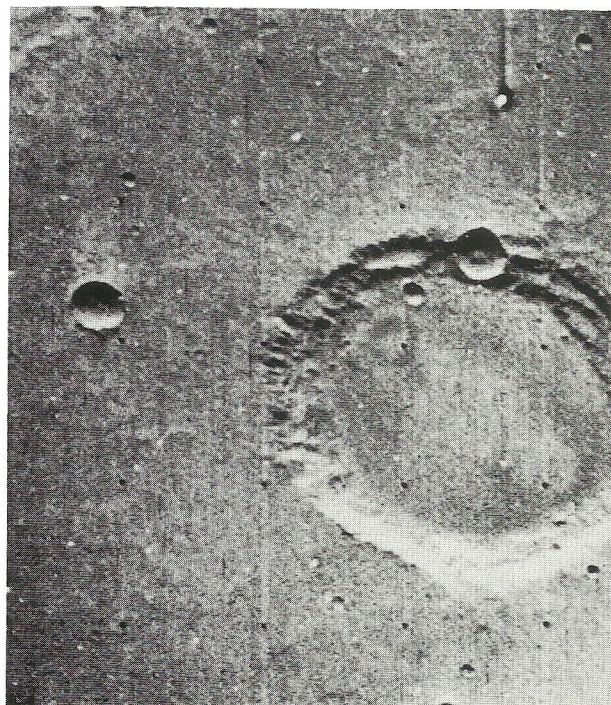
Tænk over det! Lyder det utroligt? Ved hjælp af denne lektion vil *De* se beviset herfor gjort fuldstændig *klart* i Deres egen Bibel!

LEKTION 9

Medherskere med Kristus 12

1. Efter at Jesus Kristus i løbet af sit jordiske liv *sejrede* og i opstandelsen blev „født på ny,“ hvor har han nu taget sæde? Åb. 3,21. Er *alt*, engle og myndigheder og alle kræfter, blevet underlagt Kristus, under Faderen? 1 Pet. 3,22; Efes. 1,20-22; 1 Kor. 15,27.

2. Hvilken titel vil Kristus officielt bære når han vender tilbage for at herske over jordens folkeslag?

Åb. 19,16. Bliver der nogen *ende* på hans retfærdige herredømme? Esaj. 9,6-7.

3. Hvor stor er egentlig den magt, Kristus allerede har arvet? Heb. 1,1-2; Matt. 28,18.

KOMMENTAR: I James Moffatts engelske oversættelse af Bibelen gengives „alle ting” i Hebræerbrevet 1,2 „UNIVERSET”!

4. Bliver Kristus universalarving og eneheriker på jorden og i hele universet? Eller vil der være *medherskere* — „medarvinger” som sammen med ham vil få del i hans store arv og ansvar? Rom. 8,16-17. Hvilken videre oplæring vil de få efter at Kristus er vendt tilbage? Åb. 2,26-27; 5,10; 20,4.

KOMMENTAR: Vi er nu — hvis vi er blevet sande kristne — Guds åndeligt undfangne „børn.” Vi er arvinger — Jesu Kristi MEDARVINGER — til ALT hvad Gud har skabt!

Bemærk også andet kapitel af Hebræerbrevet. Her i vers 6-8 citerer apostlen Paulus Salme 8, vers 5-7: „Hvad er et menneske, at du [Gud] kommer ham i hu?” Ja, hvorfor skulle den store Gud interessere sig for os dødelige? *Hvorfor* blev vi født?

Her er svaret: „ALT lagde du under hans fødder. Når han ‚lagde ALT under ham,’ undtog han jo *intet* fra at være [skulle blive] ham underlagt” (Heb. 2,8).

Fatter De det? Absolut intet af hvad Gud har skabt er undtaget. Menneskeheden umådelige bestemmelse er at skulle herske over hele det uhyre UNIVERS sammen med Jesus Kristus! Men ikke før vi har *kvalificeret* os og er blevet „født på ny” som Guds sønner.

Indtil nu er Jesus Kristus „den førstefødte blandt mange brødre” (Rom. 8,29), den eneste som har modtaget denne magt. „Vel ser vi ENDNU IKKE [i øjeblikket] at alt [universet] er ham [mennesket] underlagt; men . . . JESUS, ham ser vi . . . ‚kronet med herlighed og ære’” (Heb. 2,8-9). Han alene har modtaget den magt og herlighed som også skal blive os til del, når vi i opstandelsen bliver født af Gud!

Begynder De nu at fatte betydningen af disse Guds usvigelige løfter?

5. I hvilken egenskab tjener Kristus *i øjeblikket* de sande kristne? Heb. 4,14-16.

KOMMENTAR: Som „ypperstepræst” for alle Guds åndeligt undfangne børn fører Kristus tilsyn med deres åndelige udvikling — og forbereder dem så de i fremtiden kan arve „alle ting” sammen med ham.

2 Visse stillinger allerede besat

Som vor Frelser og ældre broder har Jesus Kristus — „den førstefødte blandt mange brødre” —

ENDNU IKKE UNDER MENNESKETS HERREDØMME — Øverst, månens gulte overflade; nederst, mars. Mennesket blev skabt til at arve, genrejse og herske over alt, hvad Gud har skabt. Men ikke før det har kvalificeret sig til at styre.

allerede kvalificeret sig til det højeste hverv under Gud Faderen i morgendagens verden. Ingen anden kan nogen sinde overtage den herskerstilling som Faderen har lovet ham.

Visse andre individer er ligeledes blevet lovet bestemte ansvarsposter i Guds rige. Lad os se på hvem de er og hvilke stillinger de vil få.

1. Antyder Romerbrevet 4,13 og Galaterbrevet 3,7-9. 29 at Abraham — „fader” til alle som tror (Rom. 4,11) — vil herske over hele verden direkte under Jesus Kristus?

2. Efter Sauls oprør, hvem gjorde Gud da til konge over Israels folk? 2 Sam. 7,8. Hvor længe skal Davids trone bestå? Vers 16-17. Hvem vil ifølge Guds ord komme til at herske over Israels og Judas folk i tusindårsriget? Ezek. 37,21-22. 24.

KOMMENTAR: Gud udvalgte først Saul til at herske over Israel (1 Sam. 10,24; 12,13), fordi folket krævede en menneskelig konge. Hvis Saul havde bøjet sig for Gud, holdt hans bud og overvundet kødets fristelser, ville han have kvalificeret sig til den samme post i Guds rige i tusindårsriget. Men Saul var *genstridig* over for Gud, ville ikke angre, og diskvalificerede derved sig selv fra sit høje embede.

Gud udvalgte derpå David, en mand efter sit hjerte, til at styre i stedet for Saul. David gjorde sig ligeledes skyldig i en del alvorlige forseelser, ja, syndede endda frygteligt imod Gud. Men han angrede det dybt og oprigtigt og søgte af hele sit hjerte at adlyde Gud. Han kæmpede for at overvinde sig selv. Og dermed kvalificerede David sig til at herske i Guds rige. Ingen anden kan få posten som konge over Israel, da Gud har lovet David denne post!

3. Hvilke autoritative stillinger gav Jesus de tolv apostle løfte om? Matt. 19,27-28; Luk. 22,29-30.

KOMMENTAR: Apostlene vil styre hver sin af Israels tolv stammer under David. Judas Iskariot diskvalificerede sig og mistede dermed sin post. Kristus valgte da Mattias i hans sted (Ap. G. 1,15-26).

Adskillige andre som sejrede og som omtales i Bibelen har kvalificeret sig til bestemte hverv i Guds herskende Familie, men Gud har ikke i sit Ord fuldt åbenbaret disses hverv for os.

Men hvor passer nu *vore dages* kristne ind i billedet?

4. Må Guds børn *lære* at styre og dømme? 1 Kor. 6,1-3.

KOMMENTAR: Hver enkelt af Guds åndeligt undfangede børn er i dag ved at kvalificere sig til en meget ansvarsfuld post sammen med Jesus Kristus i Guds rige. Disse poster er den „løn” som Gud ønsker at give os *i tilgift* til det evige livs „nåde-gave” (Rom. 6,23). Men for at modtage en belønning må vi sejre over os selv og udvikle de evner vi er blevet givet her og NU! Mere herom senere i lektionen.

For at undgå enhver mulig forveksling af den „løn” og den „nåde-gave” som Gud lover at give sine børn, skal vi nu omhyggeligt undersøge hvad *forskellen* er på en gave og en løn.

3 Hvad er en „løn”?

Ingen misforstår ordet „løn” når en arbejder modtager en bonus som „belønning” for sin enestående tjeneste, eller når en medborger bliver „belønnet” for at give politiet oplysninger som fører til anholdelsen af en forbryder. Og ingen misforstår det når forældre *giver* deres børn en „gave.”

Men når det drejer sig om Guds Ord er forvirringen over disse udtryk universel!

Hvorfor?

Fordi Satan har *forført* hele verden (Åb. 12,9). Siden Satan besnærede Adam og Eva i Edens Have, har han været travlt beskæftiget med at udsætte hele verden for propaganda imod Guds plan og hele hans formål med menneskeheden, så alle nationer i dag er ført bag lyset!

I vor tid forveksler det store flertal af beken-dende kristne det evige livs „nåde-gave” med den „løn” som Kristus ved sin genkomst skal give de hellige. Det er derfor absolut nødvendigt at vi kender forskel på disse to udtryk.

1. Hvad er den *GAVE*, Gud vil skænke os? Rom. 6,23, sidste del. Kan vi „tjene” denne Guds gave, evigt liv? Efes. 2,7-9.

KOMMENTAR: En „gave” skænkes som en gunst, den er noget man får vederlagsfrit. Vi får det evige livs gave ved Guds *nåde* og *velvilje*. Den er ufortjent. Der er absolut *intet*, vi kan *GØRE* for at „fortjene” den.

2. Men hvordan kan man da kvalificere sig til Guds nåde — til hans barmhjertighed, velvilje og tilgivelse? Ap. G. 2,38. Og hvordan *forbliver* man under nåden? Rom. 6,14-16; 1 Joh. 3,22; Efes. 2,10.

KOMMENTAR: Betingelserne og forudsætningerne for at komme under Guds nåde og *forblive* under den — den nåde der giver adgang til det evige livs dyrebare „gave” — er at vi angre vore synder, modtager Kristi offer for vore synder, og derefter lever et *liv i lydighed* mod hans åndelige love — som er vejen til sand lykke og velstand.

3. Hvilket *LØFTE* har Gud givet sine åndeligt undfangede børn? Heb. 9,15.

KOMMENTAR: Som vi i en tidligere lektion lærte i detaljer, har Gud lovet de nytestamentlige kristne, tillige med patriarkerne som først blev givet dette løfte, at de skulle *arve jorden for evigt* — al dens ejendom og dens rigdom. Og som vi tidligere lærte forudsætter en *evig* arv naturligvis det evige livs gave.

Men hvad Deres post og beskæftigelse bliver — Deres stilling, rang eller hverv — i morgendagens verden, er et spørgsmål om „løn.” Bemærk:

4. Hvad fortalte Jesus sine discipler? Matt. 16,27.

Foto: Ambassador College

MIDLERTIDIGE REGENTER — De fleste af de statsmænd som deltog i Konrad Adenauers bisættelse i 1967 er ikke længere ved magten. Adskillige er døde. Denne verdens regenter er på scenen en forholdsvis kort årrække. I morgendagens verden vil imidlertid de som har kvalificeret sig til at styre i Guds rige, herske for evigt!

KOMMENTAR: Deres „løn” afhænger af den iver og indsats som *De* fremviser i dette liv — i Deres liv som kristen efter at *De* har modtaget Guds Helligånd! Deres løn — Deres fremtidige post i Guds rige — bestemmes af Deres åndelige „gerninger”!

5. Nøjagtig hvordan adskiller „nådegaven” sig fra den „løn” som Gud har reserveret for sine børn? 1 Kor. 3,8. 13-15; Rom. 4,4.

KOMMENTAR: Læg først mærke til at enhver bliver „belønnet” i forhold til hvad han selv UDRETTET. Vor løn er altså noget vi TJENER. Faktisk betyder det græske ord som apostlen Paulus benyttede og som er oversat „løn,” betaling for tjeneste, hyre eller løn for udført arbejde. Det er *betaling* for en ydelse. Lønnen går til den som har *tjent* den ved sit arbejde.

Læg endvidere mærke til at det er muligt at miste det meste af ens løn og alligevel ved Guds nåde få del i det evige livs *gave* (1 Kor. 3,15).

De frelstes „løn” er derfor *ikke* det samme som det evige livs „gave.” Det er noget *ganske andet!* Lønnen gives eller betales til dem som *allerede har modtaget* det evige livs „gave”!

Hvad vi stiler efter er således ikke NÅDE eller GERNINGER, men NÅDE og GERNINGER.

„Nåden” giver os adgang til Guds rige — den giver os udødelighed som Guds GAVE. „Gerningerne” *indtjener* os en bedre position og KVALIFICERER os til den — giver os lejlighed til at yde større TJENESTER, være til større nytte — når først vi er født ind i Guds Familie.

⚡ Belønning for godt eller ondt

Læg nu mærke til hvor fuldstændig forskellig, individuelle menneskers løn kan og vil blive.

1. Gav Jesus løfte om at han ville bringe lønnen med sig når han kommer igen? Åb. 22,12. Og afhænger så igen den enkeltes løn af *hans gerninger*? Samme vers.

2. Hvad sagde apostlene Peter og Paulus ellers for at vise at Gud vil belønne (eller „betale”) den enkelte for hans gerninger, hvad enten de er gode eller onde? 1 Peter 1,17; 2 Tim. 4,14; Rom. 2,6. Vil nogle modtage de retfærdiges løn og andre de uretfærdiges? Rom. 2,7-10. Får nogle endog som belønning den *endelige straf*? Hvad er „lønnen” for synd — d.v.s. overtrædelse af Guds lov (1 Joh. 3,4)? Rom 6,23.

KOMMENTAR: Alle har „GERNINGER” — enten gode eller onde! De som gør gode gerninger vil få en god løn. De som gør det onde vil blive *straffet*, medmindre deres onde gerninger angres og dækkes af Kristi blod. Ikke-angrende syndere vil modtage syndens „løn” eller „belønning” som de har *tjent* — fuldstændig tilintetgørelse, total udslettelse, som vi så i en tidligere lektion. Hvor vigtigt er det da at adlyde Gud og vende sig fra synden!

3. Er dette princip at få løn for gode såvel som onde gerninger også åbenbaret i Det gamle Testamente? Esaj. 3,9-11. Vil Gud belønne enhver fuldstændig retfærdigt? Rom. 2,11.

5 Lønnens størrelse

Enhver der er født af Gud vil få nøjagtig samme gave — evigt liv og evig arv — men de frelst vil blive givet belønninger af forskellig størrelse.

Lad os se hvordan Bibelen omtaler disse forskelle.

1. Har Gud lovet at belønne både *små* og *store*? Åb. 11,18.

KOMMENTAR: Nogle hellige har i Guds øjne fortjent større løn end andre, da de har gjort større åndelige gerninger.

2. Viser Jesu lignelse i Mattæus 13,3-8 at nogle bærer meget mere „frugt” end andre? Vers 8. 22-23. Ønsker Kristus at vi alle skal bære „megen” frugt? Joh. 15,1-8.

3. Men må Kristus „blive” i os før vi kan frembringe den åndelige frugt Gud ønsker? Joh. 15,4-6; 2 Kor. 13,5; Kol. 1,27; Gal. 2,20. Hvordan lever Kristus i det enkelte menneske? Rom. 8,9-10.

KOMMENTAR: *At bære gode frugter* betyder at udføre åndelige gerninger og at overvinde kødets gerninger (Gal. 5,19-21). Det betyder at lade Kristus — ved hjælp af hans Ånd — leve i os og give os kraft til at bære åndelig „frugt” — udføre åndelige „gerninger.”

4. Hvad er en af de STØRSTE belønninger Kristus vil give dem der sejrer og holder ud indtil enden? Er det herredømme over nationerne? Åb. 2,26-27.

KOMMENTAR: I Guds rige eller Familie vil nogle have embeder med større myndighed og større herlighed end andre (sammenlign dette med 1 Kor. 15,41-42). *Alle* får imidlertid et meget stort ansvar, et enormt job, da en helt ny civilisation må opbygges på jorden (for slet ikke at tale om UNIVERSET) — denne gang efter Guds mønster. Det vil nødvendiggøre mange forskellige, vigtige jobs at genskabe et verdenssamfund sådan som det bære være.

Men nøjagtigt hvordan vil Jesus afgøre hvem der skal have den store og hvem den mindre belønning?

6 Hvordan lønnen fastsættes

Ved uddelingen af disse hverv vil de kristne blive belønnet i forhold til hvor meget de er *vokset* og har *sejret* åndeligt i dette liv — hvor megen „god frugt” de har båret i form af åndelige gerninger. Hver af dem vil få en stilling i Guds rige som svarer til den ÅNDELIGE KARAKTER, den enkelte har udviklet i dette fysiske, dødelige liv! Lignelsen om pundene i Lukas 19 bidrager til at belyse dette.

I denne lignelse skildrer Kristus sig selv som en mand af fornem slægt der drager til et fjernt land (himmelen) for at modtage kongeværdighed og så vende tilbage (til jorden) (Lukas 19,11-12). Men før han drog bort, betroede han hver af sine ti tjenere visse opgaver (vers 13). Disse tjenere står for alle de omvendte sande kristne som Gud har *givet* sin Helligånd.

1. Når Kristus vender tilbage efter at have fået kongeværdigheden, hvordan vil han da dømme sine tjenere? Vers 15. Læg mærke til ordene „for at få at vide, hvad hver af dem havde *tjent*.”

KOMMENTAR: Et „pund” (græsk *mine*) var sølv til en værdi af omkring 100 kroner i danske penge. Disse „penge” (græsk *argurion*, „sølv”) anvendes som et symbol på åndelig værdi, som et udtryk for de åndelige evner og de muligheder Gud har givet enhver kristen så han kan tjene andre, udvikle åndelig karakter og udføre Guds Værk.

2. Er den grad i hvilken hver enkelt tjener udvikler sig og sejrer — „tjener” (ved brugen) — stadig forholdsvis *beskeden* i Kristi øjne, selv om der er tale om en forøgelse på op til ti gange? Vers 16-17. Bliver den enkelte tjeners belønning meget større end det „pund” der midlertidigt blev ham betroet, og står lønnen i *direkte forhold* til hans åndelige vækst? Vers 18-19 sammenlignet med vers 16-17.

KOMMENTAR: Sande kristne er Jesu Kristi tjenere (1 Kor. 7,22-23). Nogle overvinder mere end andre — udretter større åndelige gerninger med det der er dem givet — gør større brug af de muligheder de har — udvikler deres karakter i højere grad end andre. Derfor vil nogle, efter at de er blevet født ind i Guds Familie, få herredømme over *mange* byer (eller et lignende ansvarsfuldt hverv) i tusindårsriget, mens andre kun kvalificerer sig til at styre nogle få byer. Enhver belønnes „efter hans gerninger” — efter hvad han gør med hvad der er blevet ham givet. De som udretter meget får større autoritet og ansvar. De som udretter mindre vil få mindre autoritet i Guds rige.

Hvorvidt Deres løn bliver stor eller lille *afhænger af Dem selv!* Det afhænger af Deres GERNINGER! Det afhænger af hvor store *anstrengelser* De gør Dem for at overvinde og for at vokse åndeligt. Det beror på om De altid villigt lader Gud danne Dem i hans billede og karakter, eller om De snarere nærer modvilje mod hans irettesættelse?

3. Hvad sker der med dem der overhovedet *ikke* overvinder og vokser — som ikke forøger deres åndelige værdi og effektivitet? Luk. 19,20-24.

KOMMENTAR: Den der INTET UDRETTER i dette nuværende dødelige liv — den der ingen gode „gerninger” udviser — der IKKE VOKSER og SEJREÅ åndeligt — får ikke alene *ingen* stilling, men selv det som før blev ham betroet bliver *taget fra ham!* Gud skænker os frelse for at vi kan TJENE andre — og hvis vi ikke kvalificerer os til at tjene, kan selv den frelse som vi mente at vi ville få, blive taget fra os!

4. Hvad vil der ske med den onde tjeners „pund”? Vers 24. Synes det uretfærdigt for nogle? Vers 25. Men hvad siger Kristus? Hvad er et af de principper efter hvilket den enkeltes løn bestemmes? Vers 26.

KOMMENTAR: Den tjener som vokser meget er

bedre udrustet til at styre endnu en by og gøre det til indbyggernes bedste, end både den tjener der slet ikke voksede og den der kun kvalificerede sig til at styre fem byer.

5. Slå nu op på lignelsen om de betroede talenter i Mattæus 25. I denne lignelse sammenligner Kristus sig selv med en rig mand der skulle rejse udenlands (vers 14). Hvordan opdelte den rige mand [Kristus] sin formue? Vers 15.

KOMMENTAR: Det græske ord som er oversat „talenter” var oprindeligt en vægtbetegnelse, nærmere bestemt et værdimål for guld og sølv.

6. Er alle beløbene denne gang lige store, eller gav han tjenerne ansvar i forhold til deres *naturlige* evner og egnethed? Samme vers.

KOMMENTAR: Ikke alle er udrustet med de samme naturlige evner. Nogle har fået en højere uddannelse end andre; nogle er mere intelligente, har bedre lederevner, større fysisk styrke eller naturlige evner at arbejde med end andre.

Gud kender i sin visdom hver af os langt bedre end vi kender os selv. Han ved hvor vor styrke ligger og hvor vore svagheder er. Han ved også at hvis vi skal opleve virkelig lykke, må vort arbejde være en udfordring for os og ikke en byrde. I dette liv giver han derfor alle åndeligt undfangede kristne et *åndeligt* ansvar der står i forhold til deres naturlige evner, og giver dem gradvis *større og større* ansvar, efterhånden som de viser sig *bedre* i stand til at bære det retmæssigt og viist — som de vokser og **SEJRE** åndeligt.

7. Hvad gjorde tjenerne i denne lignelse med de talenter der blev betroet dem for at de skulle drive handel med dem indtil Kristus vendte tilbage for at „gøre op” med dem, eller *bedømme* deres arbejde? Vers 16-19.

8. Fremgår det af denne lignelse, som af lignelsen i Lukas 19, at den tjener der er tro „over lidt” — dvs. over de begrænsede „talenter” og muligheder som er givet ham eller hende i dette liv — vil blive belønnet med „meget”? Vers 20-23. Er det ikke tydeligt nok *herredømme*, Kristus lover os? Vers 21 og 23.

KOMMENTAR: Læg mærke til hvor retfærdig Gud faktisk er. I vers 21 og 23 ser vi hvordan de to første tjenerne begge fordoblede de talenter der oprindeligt blev givet dem og som var baseret på deres naturlige evner. Kristus satte dem derfor stort set på *samme plan* da han belønnede dem. Bibelen viser os her det princip at Gud dømmer og belønner os i forhold til *hvad vi UDRETTER med det der er blevet os betroet!*

9. Men hvad med den tredje tjener? Skjulte han af frygt og dovenskab sin ene „talent” i stedet for at arbejde med den? Vers 24-25. Hvad vil Kristus

sige til en sådan person? Vers 26-27. Hvad sker der med dem der ikke fremviser gode gerninger — som ikke udvikler sig åndeligt efter at de én gang er omvendt? Vers 28-29. Antydes det i vers 30 at de endda kan miste Guds *gave* — selve det evige liv?

Hvorfor det er så yderst vigtigt at sejre

Bibelen siger en hel del om at „sejre.” Lad os forstå præcis hvorfor det er af så stor betydning i den kristnes liv at sejre, og hvilken rolle det spiller for vor endelige løn.

1. Blev Jesus Kristus fuldkommen? Heb. 2,9-10. Bemærk især sidste del af vers 10 („fuldendelse” i overs. af 1948 burde oversættes fuldkommengørelse; se rev. overs. af 1907). Byder Kristus også sine tilhængere — sande kristne — at blive fuldkomne? Matt. 5,48.

KOMMENTAR: Ordet „vær” i Mattæus 5,48 kan bedre oversættes „bliv.” Kristus talte om at blive fuldkommen i karakter — en proces der tager tid.

2. Selv om Kristus var Guds egen Søn, måtte han ikke desto mindre *lære* lydighed? Heb. 5,8-9. „Overvandt” Kristus denne verden? Joh. 16,33. Modstod han enhver fristelse? Matt. 4,1-10; Heb. 4,15.

KOMMENTAR: Jesus Kristus opnåede fuldkommenhed ved de menneskelige lidelser og prøvelser, han gennemgik. Han **SEJREDE** over djævelens og kødets *fristelser*, og over fristelserne i den verden, han levede i. Han holdt Guds bud til fuldkommenhed trods modstand og fristelser. Og gennem dette udviklede han den fuldkomne, *åndelige karakter* som gjorde det muligt for ham at blive vor Frelser og ældre broder.

3. Forventer Gud at den kristne sejrer over de samme påvirkninger som Kristus sejrede over? Rom. 12,21. Hvor vigtigt er det for Deres frelse og belønning at De sejrer? Åb. 21,7; 2,7. 11. 17. 26-27; 3,5. 12. 21.

KOMMENTAR: Ingen kan sejre i Deres sted. Det enkelte menneske må selv tage kampen op og sejre ved hjælp af Jesus Kristus som lever i ham ved Helligånden. Og vor sejr er, akkurat som for Kristi vedkommende, afhængig af „gode gerninger” — af lydighed imod Gud, af at tjene andre, af personlig opofrelse og kamp imod synd, og af at stride troens gode strid. Det kræver at vi bestræber os på at blive åndeligt sindede og motiverede på en sådan måde at Gud kan *anvende* os til at styre universet!

Sagen i en nøddeskal er at vor sejr er af vital betydning for Gud, fordi det er den eneste måde hvorpå den **KARAKTER** kan udvikles, som er nød-

vendig for en søn og med-regent i Guds styrende Familie.

Ved at sejre over kødets onde dragninger, over djævelen og denne verden, fuldkommengøres vi i karakter — vi udvikler den selv samme karakter som Gud har. Jo mere vi overvinder, desto mere udvikler vi vor karakter og desto større myndighed og ansvar vil vi kunne påtage os — jo mere vi derfor overvinder, desto større bliver vor løn!

4. Understreges det i Mattæus 24, 46-47 at det er dem som holder ud indtil enden — dem der stadig vokser i karakter ved Kristi genkomst (eller ved deres fysiske livs ophør, hvis dette kommer først) — som skal arve Guds rige og modtage lønnen?

KOMMENTAR: Vi kan ikke tilfredsstille Kristus ved at sejre lidt nu og da. Han forlanger en *uafbrudt, konstant overvindelse* og den lydighed som dette forudsætter. Aldrig et øjeblik må vi lade stå til — stå i stampe — eller blive modløse.

5. Viser 2 Pet. 1,5-9 også at vi har behov for fortsat vækst i den kristne karakters dyder så længe vi lever? Antydes det i vers 10 at de der ikke fortsat vokser og sejrer, ikke vil komme ind i Guds rige?

Abraham kvalificerede sig til at styre

Lad os igen se på Abrahams liv for at gøre os klart hvilket enestående eksempel han satte for os.

1. Hvad siger Bibelen om Abrahams tro på Gud? Jakob 2,23. Men må tro på Gud ledsages af „gerninger”? Vers 20. Hvilken overordentlig prøve satte Gud Abraham på for at prøve hans tro? Vers 21. Beviste Abraham sin tro på Gud ved sine gerninger? Vers 22. 24.

KOMMENTAR: Abraham var villig til at ofre sin *eneste søn*, selv om han vidste at de forjættelser, Gud gav Abraham, kun kunne blive opfyldt gennem hans søn. Ved at handle i tro, og i overensstemmelse med Guds ord, *beviste* Abraham sin tro på Gud. Abraham har *allerede kvalificeret sig* til at modtage et højt regeringsembede når han bliver født ind i Guds Familie, fordi han var villig til at gøre alt hvad Gud pålagde ham.

Gud ønsker at se *hver enkelt af os* have den samme urokkelige tro som den retfærdige Abraham udviste. Før nogen får tilladelse til at regere over andre i Guds rige, må Gud vide at vedkommende vil underkaste sig hans styre *nu!*

2. Viste Abraham ved sine gerninger, selv før sin hårdeste prøve, at han var villig til at *opgive* sin tidligere levevis, sit hjemsted og sine tidligere skikke for at adlyde Guds befalinger? 1 Mos. 12,1

og de første otte ord af vers 4. Bemærk ordet „gik” i vers 4. Gjorde Abraham dette i tro? Heb. 11,8-9.

3. Ventede Abraham også i tro på at komme til at bo i Guds himmelske stad, når den efter tusindårsriget kommer til denne jord? Vers 10; Åb. 21,2. 10-14. Og udviste hans søn og sønnesøn den samme tro og lydighed? Heb. 11,9; Luk. 13,28.

KOMMENTAR: Abraham „gik” bort fra sin tidligere levevis. Han underkastede sig sin Skaber, opgav sine egne veje og holdt alle Guds bud (1 Mos. 26,5). Isak og Jakob vil også være i Guds rige, da de på samme måde underkastede sig Guds styre.

Det er, som vi nu skal se, nøjagtig den samme ydmyge indstilling, Gud forlanger af de kristne i dag!

9 „Hold budene”

1. Hvad sagde Kristus til den rige unge mand der ønskede at vide hvad han måtte gøre for at få evigt liv? Matt. 19,16-17. Nævnte Jesus tilstrækkelig mange af budene til at gøre det klart at han mente de **TI BUD**? Vers 18-19. Hvilken meget god grund er der til at holde Guds lov? Rom. 2,13.

KOMMENTAR: Det må her bemærkes at Gud af os **IKKE** forlanger „gerninger” i form af slagtofre eller ritualer, tvætninger og forskellige andre kødelige bud og vedtægter fra gammeltestamentlig tid (se Hebræerbrevet 9,9-10).

Lad os se på endnu nogle få skriftsteder som viser hvor bydende nødvendigt det er for enhver sand kristen i dag at *holde* Guds åndelige lov.

2. Hvordan er det muligt for os at vide at vi virkelig „kender” Gud? 1 Joh. 2,3. Hvad kalder Gud (som *inspirerede* apostlen Johannes til at skrive dette brev) os, hvis vi hævder at kende ham, men *ikke* holder hans bud? Vers 4. Er Guds sandhed i et sådant menneske? Samme vers.

3. Hvad begår den som ikke adlyder Guds lov? 1 Joh. 3,4. Og hvilken straf har Gud fastsat for synd? Rom. 6,23.

4. Hvad er det første skridt, vi må tage for at undgå denne straf og komme under Guds „nåde” — få hans ufortjente tilgivelse? Markus 1,14-15; Ap. G. 3,19.

KOMMENTAR: At „omvende” sig vil sige at vende om og gå den *modsatte vej* — at vende sig fra **ENS EGEN** vej som er i modstrid med **GUDS** lov, og følge **GUDS VEJ** som er indbegrebet af hans lov. At „tro på evangeliet” betyder at tro på selve det budskab, Jesus bragte — de **GODE NYHEDER** om det kommende Guds rige, hvilket indbefatter tro på ham som ens personlige Frelser.

Gud gør det særdeles klart at den der fortsætter

i synd aldrig vil blive født ind i hans univers-beherskende Familie (Gal. 5,19-21). Enhver der vil gøre sig håb om at blive genfødt som Guds søn og blive medregent med Jesus Kristus i Guds rige, må *aflægge synden* — holde op med at overtræde hans love. Alle må *ANGRE* deres oprør imod Gud og ønske og faktisk begynde virkelig at *ADLYDE* hans Ord, underkaste sig ham og lade ham bestemme over deres liv — *HOLDE ALLE HANS BUD!*

Et symbol på lydighed

1. Efter at være kommet til troen og efter en oprigtig, dyb og meningsfuld omvendelse fra synd, hvad er da det næste skridt mod at blive en kristen — en åndeligt undfanget medarving med Jesus Kristus? Ap. G. 2,38.

2. Fandt det sted for 3000 menneskers vedkommende som troede evangeliet og som ønskede at adlyde Gud? Vers 39-41.

KOMMENTAR: De blev døbt — *sænket ned* — i vand. Det græske ord *baptizo* betyder netop dette — at sænke ned i eller begrave i vand!

3. Hvad er dåben et billede på? Læs og studer omhyggeligt Romerbrevet 6,3-7.

KOMMENTAR: Dåben skildrer symbolsk Jesu Kristi død, begravelse og opstandelse. Men den har en *DOBBELT* betydning, som det er tilfældet med mange led i Guds plan. Dåben skildrer også vor frivillige korsfæstelse eller ombringelsen af vort *eget syndige selv* (vers 6-7). At komme op af denne vandets grav skildrer et *forandret* menneske — „opstanden” til et nyt, retfærdigt og *LYDIGT LIV* helliget Gud (vers 4.11-13).

At blive døbt (i vand) er påbudt af Kristus. I dåben udtrykker vi vor *tro* på ham som vor Frelser — viser at vi accepterer hans død for vore synder og at vi tror på hans opstandelse til evigt liv. Det er nemlig ved hans liv, vi skal frelses (Rom. 5,8-10).

Dåben er også et *UDVORTES TEGN* på vor omvendelse fra et tidligere syndigt og ulydigt liv — på vor vilje til nu at adlyde Gud i ét og alt — og på vor *fuldstændige afstandtagen* fra vor tidligere syndige levevis!

4. Hvilken gave lover Gud at give enhver troende som omvender sig og lader sig døbe? Ap. G. 2,38. Hvad er en af grundene til at det er så umådelig vigtigt at modtage Guds Helligånd? Rom. 5,5; 13,10.

KOMMENTAR: Guds Ånd er selve *GUDS LIV* som kommer ind i os og som undfanger os med *EVIGT* liv. Vi bliver da Guds *arvinger* og Jesu Kristi *medarvinger*, og vi vil arve hele universet når han vender tilbage!

Helligånden giver os Guds karaktertræk (Gal.

5,22-23). Det første af disse er *KÆRLIGHED* — ikke kødelig eller menneskelig kærlighed, men *guddommelig* kærlighed — Guds kærlighed. Det er den kærlighed der sætter os i stand til at overholde Guds lov, for kun i kraft af Guds åndelige kærlighed kan vi overholde hans *åndelige* lov! (Rom. 7,14.)

Også *TRO* er nødvendig for at holde Guds bud. Men *vor egen* tro er ikke stærk nok. Vi må have *KRISTI* tro — den samme tro, han udviste og levede ved gennem hele sit jordiske liv. Gud giver os ligeledes denne tro *ved Helligånden*.

Guds Ånd giver os også åndelig forståelse — evnen til at *FORSTÅ* åndelige sandheder — såvel som visdom og tålmodighed. Alt dette giver Gud os ved Helligånden — som en *GAVE!* Men det bliver givet os til at *BRUGES* så vi kan *VOKSE* åndeligt, tjene andre og sejre i vort eget liv.

5. Efter virkelig omvendelse og dåb, og efter at vi mirakuløst er blevet undfanget ved Guds Helligånd, bliver vi da automatisk en del af et „legeme”? 1 Kor. 12,13. Hvilket legeme er det, Paulus her taler om? Vers 27; Efes. 1,22-23. Læs i øvrigt hele 12. kapitel af Første Korinterbrev.

KOMMENTAR: I 1 Korinterbrev 12 sammenligner apostlen Paulus Guds kirke med det menneskelige legeme. Vi kan ikke få del i Kristi sande legeme — Guds kirke — ved blot at bestemme os til at „gå i kirke.” Det som stempler os som medlem af Guds sande kirke er undfangelsen ved Helligånden. De som ikke har modtaget Helligånden har simpelt hen ikke del i Kristi sande legeme — de er ikke *virkelig* kristne! (Rom. 8,9.) Gud giver *kun* sin Ånd til dem der angre deres synd og lader sig døbe (Ap. G. 2,38; 5,32).

Men efter at vi er døbt og undfanget ved Guds Ånd — hvad da?

Vi må VOKSE åndeligt

1. Hvad forlanges der af os som åndeligt undfangede kristne? 2 Peter 3,18.

KOMMENTAR: Så snart vi er omvendt og har fået Guds Ånd, er guddommeligt liv *undfanget* i os. Men vi er endnu ikke guddommelige, født af Ånden som Guds sønner. Vi er kun „undfanget.” Vort åndelige liv er begyndt som et meget lille „frø” som nu må *vokse*.

For at vokse åndeligt må vi indtage *ÅNDELIG føde*. Denne får vi ved at studere *BIBEL*EN. Vi bliver også ernæret åndeligt ved personlig, intim og daglig kontakt med Gud gennem *BØN*, ved at meditere over Guds Ord, og ved regelmæssigt at mødes med andre kristne i Guds kirke.

Åndelig vækst vil sige at udvikle den samme

EN KÆMPEMÆSSIG UDFORDRING

— At tage vare på det helt ubegribelige virvar af problemer en storby som New York har, overstiger selv den dygtigste borgmesters menneskelige kapacitet. I morgendagens verden vil byerne blive styret af åndeligt-fødte individer, som vil besidde guddommelig kraft og visdom til at regere, og det til gavn for alle.

Foto: Part of
New York Authority

KARAKTER som Gud har. Vi må gradvist blive mere og mere lig ham i vor måde at tænke og handle på (Matt. 5,48).

Men hvad er guddommelig karakter? Det er evnen til at se hvad ret er; *vælge* det rette, og derefter GØRE det uanset modstridende pres og omstændigheder. Karakter er evnen til af egen fri vilje altid at bestemme ens handlinger og styre dem i den rigtige retning, den retning som fører til retfærd — vejen til lydighed imod Gud og til at give og tjene og hjælpe andre. Det er den vej der fører til virkelig — og evig — lykke.

Denne form for karakter må enhver kristen udvikle ved egen fri vilje gennem erfaringer og prøvelser.

Års erfaring med mennesker af alle samfundslag har vist at enhver kristen der virkelig vokser og udvikler åndelig karakter, *har hele sit hjerte i Guds værk* på jorden — det værk som den levende Kristus har kaldet sine tjenere til at udføre, som redskaber i hans hånd. Vore „gerninger” indbefatter vor andel i at hjælpe til med at udbrede det sande evangelium over hele jorden som et vidnesbyrd og derved berede vejen for Kristi komme for at styre verden (Matt. 24,14).

2. Hvad befalede Kristus sine præster at gøre

for medlemmerne af hans kirke? Matt. 28,19-20; Joh. 21,15-17; 1 Peter 5,2. Læg mærke til sidste sætning i hvert af de tre vers i Johannes 21. Med hvilket *formål* skal guds præster „vogte” („fodre” — se den norske Bibel) Kristi „lam”? Efes. 4,11-15.

KOMMENTAR: Gud har kaldet og udvalgt præsterne i sin kirke til at FODRE FLOKKEN — „for at gøre de hellige *fuldt beredte* til deres tjenestegering, at opbygge Kristi legeme [Guds kirke], indtil vi alle når frem til at være *ét* i troen på og erkendelsen af Guds Søn, til *mands modenhed* og det mål af vækst, da vi kan rumme Kristi fylde” (Efes. 4,12-13); eller bedre, som den reviderede oversættelse af 1907 har det, „til Kristi fyldes mål og vækst.”

Ligesom det undfangede barn i moderlivet ernæres gennem navlestrengen, må Guds børn ernæres ved åndelig føde i hans kirke. Dette er en nøje parallel. Guds KIRKE er åndeligt set „moder” til alle der er blevet undfanget ved hans Helligånd. Kristi præster vejleder, lærer og giver råd til kirkens medlemmer (Heb. 13,17). Og som den menneskelige moder bærer sit ufødte barn i den del af hendes legeme hvor hun bedst kan BESKYTTE det imod fysisk overlast, således er det Guds sande kirkes opgave at BESKYTTE Guds åndeligt undfan-

Foto: Ambassador College

OPLÆRING — Den hustru og moder som retteligt vil lære at tage vare på sit ansvar over for familien og i hjemmet, lærer hvad det vil sige at styre.

gede børn mod falsk lære og imod falske præster.

Ved denne „ernæringsproces” modtager den kristne den føde der er nødvendig for hans „vækst,” indtil han er rede til rent faktisk at blive FØDT af Gud som *hans søn* i Guds styrende Familie!

3. Gav Jesus os løfte om at hans kirke — alle sande kristnes „moder” — ville *vedblive* med at eksistere gennem alle tider? Matt. 16,18.

KOMMENTAR: Pinsedag, år 31 e.Kr. (Ap. G. 2), sendte Kristus Helligånden og indstiftede derved sin kirke. Og „gravens porte” („dødsriget” står for graven) har aldrig fået magt over den op gennem tiderne. Siden da har kirken, omend den var lille, *fortsat* eksisteret, ganske som Kristus lovede at den ville.

I Åbenbaringen 1,13 skildres Jesus Kristus klart som den der står i kirkens *midte*. Kirken symboliseres her af de syv guldlysestager. Og hver af lysestagerne betegner en tidsperiode i den sande kirkes historie, som videre beskrives i kapitel 2 og 3. Den samme Guds kirke eksisterer DEN DAG I DAG!

Er De en del af denne kirke?

En kommende pjece vil vise Dem nøjagtig

hvordan De kan vide hvor Guds sande kirke er i dag.

2 Forbereder De Dem på at styre?

De blev født til at STYRE — til at have del i regeringen, undervisningen og vejledningen af denne verden i tusindårsriget — og derefter i al evighed at hjælpe med til at styre alt hvad Gud har skabt.

Dette er menneskehedens overvældende bestemmelse — det som Gud tilbyder os!

Men hvilke fremskridt gør De mod at nå dette MÅL? Analysér Deres eget liv og Deres egen karakter. Er De begyndt at *adlyde* Gud? *Vokser* De åndeligt? *Vokser* De i evne til selvbeherskelse? I evne til at modstå forkerte lyster, selviske motiver og forfængelighed?

Hvis stor magt og indflydelse pludselig faldt i Deres hænder — måske ledelsen af et større direktorat i en by — måske direktørstillingen i en stor industrivirksomhed med mange datterselskaber — ville De da være i stand til at styre og anvende denne magt som De ved, Gud ønsker den anvendt?

Her er den afgørende prøve: hvis De med visdom råder over de *mindre* kræfter der i *øjeblikket* står til Deres rådighed, som f.eks. Deres temperament, Deres stemme, Deres lyster og følelser eller Deres nuværende måske forholdsvis lille indtægt, da er

LÆR ANSVAR OG FORPLIGTELSE

— Selv små børn kan begynde at lære hvad det vil sige at styre, ved at samle deres legetøj sammen når de er færdige med at lege. Et barn som lærer hvad ansvar og forpligtelse er mens det endnu er barn, finder det lettere at udvikle ansvarlig, retfærdig, åndelig karakter, når det er voksent.

Foto: Ambassador College

der al mulig grund til at tro at man kunne betro Dem i det mindste en lidt større magt.

Men hvis De endnu ikke har lært at styre og beherske selv disse små kræfter konstruktivt, som Gud tillader Dem at råde over, hvordan kan Gud da betro Dem ansvaret for de umådelige opgaver der venter Dem i Guds rige? Hvis De ikke lærer at være trofast i anvendelsen af Deres nuværende indtægt, hvem vil da betro Dem de *sande rigdomme* og Guds umådelige magt?

Bed Gud om at give Dem visdom, kundskab og forståelse, så De på rette vis kan gøre brug af de forholdsvis små kræfter og det lille ansvar, De har i øjeblikket. Bed ham om visdom og hjælp til på rette måde at udøve og bruge de evner, De har fået, så De kan blive en tro og **PRODUKTIV TJENER!**

Stræb efter at blive trofast i alt hvad Gud allerede har givet Dem, så Kristus en dag kan sige til Dem: „Vel, du gode og tro tjener, du har været tro over *lidt*, jeg vil sætte dig over *MEGET*...” (Matt. 25,21).

Dette liv er en slags øvelsesområde. Vi må lære at styre ved trofast at bære vort ansvar, og ved at *lære at styre vor egen vilje*. Vi må lære at underkaste os Guds autoritet og holde hans bud. Forberedelsen til at styre i Guds rige begynder med at underkaste sig *hans* styre nu!

Gud vil aldrig frelse den som ikke vil lade sig styre af ham. Så lær Guds love at kende. Studer dem. Meditér over dem. Lev efter dem. Og over-

vind ved Guds Helligånds hjælp Deres menneskelige natur, denne verdens fristelser og djævelens forlokkelser. Forander Dem. Voks i åndelig henseende indtil døden, eller til øjeblikket for Jesu Kristi genkomst hvor Gud i et nu skal *forvandle* vort syndige legeme til et herliggjort åndeligt legeme uden synd (Fil. 3,20-21; 1 Joh. 5,18). Vi vil da være fuldt kvalificerede til at **STYRE** nationerne efter Guds love.

At hjælpe til med at herske over hele jorden og derefter over universet som medlem af Guds Familie er *vor* bestemmelse!

Det vi er kaldet til er så spændende, så utroligt at det tager vejret fra én! Hvilken vidunderlig, herlig fremtid! Er De *begyndt* at kvalificere Dem dertil? Det er op til Dem.

Svar på prøven

1-C	5-B	9-A	13-R	17-D
2-C	6-D	10-B	14-U	18-J
3-B	7-C	11-U	15-R	19-E
4-B	8-D	12-R	16-F	20-C

Deres karakter

19-20 rigtige	udmærket
16-18 rigtige	fint
13-15 rigtige	nogenlunde

PRØV DERES HUKOMMELSE

Denne quiz er beregnet på at hjælpe Dem med at huske de vigtige fakta, De har lært i denne lektion. Blot understreg eller sæt en cirkel om det korrekte svar. Når De er færdig med prøven, sammenhold da Deres valg med de korrekte svar på side 15, og giv Dem selv karakter.

1. Formålet med menneskelivet **A.** kendes af historikerne. **B.** er først for nylig blevet opdaget af den moderne videnskab. **C.** indrømmes af teologer at være en gåde. **D.** behøver ikke nødvendigvis at åbenbares, da det er indlysende for enhver.

2. Evigt liv **A.** er alt hvad Gud har lovet sine åndeligt undfangede sønner. **B.** er hvad vi tjener ved at gøre „gode gerninger.“ **C.** er en forudsætning for at modtage lønnen fra Gud. **D.** er den „løn“ som Gud lover at give enhver sand kristen.

3. Løn efter Bibelens sprogbrug **A.** betyder ikke „betaling, arbejds løn, hyre.“ **B.** er noget, man må tjene sig til. **C.** har intet at gøre med „gode gerninger.“ **D.** kan kun være en velsignelse, aldrig en forbandelse.

4. Den løn, de kristne får når de er født på ny **A.** vil blive den rene kedsomhed, da de intet vil have at bestille i al evighed. **B.** indbefatter styre over byer og nationer på jorden i tusindårsriget. **C.** vil blot bestå i at skue Guds ansigt. **D.** er ikke en forsmag på hvad de vil foretage sig i al evighed.

5. Den „løn“ som Kristus vil bringe med sig **A.** bliver den samme for alle genfødte kristne. **B.** er et bestemt job eller ansvar, som de der vokser og sejrer i dette liv vil få. **C.** er evigt liv. **D.** defineres ikke i Bibelen.

6. Hvilket af disse udsagn er forkert? **A.** Størrelsen af den enkelte kristnes løn vil afhænge af hvor meget han vokser, sejrer over sig selv og tjener andre i dette liv. **B.** Den enkelte kristne vil blive sat til at styre nationer, byer og andre områder på jorden. **C.** Mange forskellige men vigtige jobs må besættes for at opbygge en civilisation der svarer til Guds specifikationer. **D.** Der bliver ikke nok ansvarsposter i Guds rige til alle genfødte kristne.

7. Kristus vil fordele de forskellige ansvarsposter **A.** ved lodtrækning. **B.** ved at give de højeste stillinger til dem, han synes bedst om. **C.** i forhold til de helliges „gerninger.“ **D.** alt efter hvem der kommer først.

8. Abraham vil blive et herskende medlem af Guds Familie **A.** fordi han blot troede Gud. **B.** ikke fordi hans tro var ledsaget af gerninger. **C.** men det bliver en underordnet stilling. **D.** fordi han beviste sin trofasthed imod Gud ved sine gerninger.

9. Dåben **A.** er et udvortes tegn på ens anger, omvendelse og lydighed imod Gud. **B.** er på ingen måde et billede på begravelsen af ens tidligere syndige selv. **C.** er ikke samtidig et symbol på opstandelsen. **D.** er ikke længere en betingelse for at blive frelst.

10. Kristi befaling: „Vogt [giv føde til] mine lam“ betyder **A.** sørg for at de fattige har tilstrækkeligt at spise. **B.** at dem han har kaldet som præster skal ernære medlemmerne af Guds kirke med hans Ords åndelige føde. **C.** blot at beskytte kirkes medlemmer mod åndelig overlast. **D.** at forkynde evangeliet om hans kommende rige som et vidnesbyrd for verden.

RIGTIGT ELLER URIGTIGT

11. Lignelserne om pundene og talenterne viser at man kan blive belønnet i Guds rige uden „gerninger“ i dette liv. **R U**

12. Gud vil belønne enhver i forhold til hvad han udretter med det, han er blevet givet. **R U**

13. For at få en god belønning i Guds rige må den kristne vedblive med at vokse åndeligt gennem resten af hans liv. **R U**

14. Vi vil vokse i åndelig karakter og kvalificere os til en stor løn, hvis vi kun sjældent modstår fristelsen til ulydighed mod Gud. **R U**

15. En kristen kvinde som med visdom styrer sit hjem og sine eventuelle børn, lærer hvad det vil sige at herske i Guds rige. **R U**

SAMMENSÆT

Forbind hvert udsagn i venstre kolonne med det i sammenhængen korrekte udtryk i kolonnen til højre.

16. Dåben	A. Kristi krop
17. „Kristi legeme“	B. En hvilken som helst kirke
18. Den der sejrer	C. Efter „gerninger“
19. Evigt liv	D. Guds sande kirke
20. Belønnet	E. Guds gave
	F. Symbol på lydighed
	G. Selvrådig person
	H. Evig død
	I. Lønnen
	J. Den kristne der vokser åndeligt